Az Ad Hoc kihívása

Múzeumunk már három éve tervezi egy romániai kortárs művészeti kiállítás megrendezését. Én különösen akkor lettem a terv megszállottja, amikor a bukaresti Soros Kortárs Művészeti Központ meghívott, hogy vegyek részt az éves kiállítási projektek válogatásában. Ezt az alkalmat felhasználva ástam bele magam a dossziékba és kutattam a Manifesta I. számára is. A második fontos találkozásom művészekkel és kurátorokkal tavaly történt Nagyszebenben, amikor a Brukenthal Múzeum rögtönzött kiállítása meggyőzött a művészek kreatív energiájáról, és a régió problémáinak megvitatása közben éreztem a fiatal kollégák elszántságát arra, hogy részt vegyenek a nemzetközi művészeti életben. Magam mindig meggyőződéses híve voltam és vagyok az egymás közötti művészeti cserének. Ez a kiállítás előfutára egy jövő év tavaszára tervezett nagyobb magyarországi eseménynek, így abban a kellemes helyzetben voltunk, hogy szenvedélyeinket követve válogathattunk. Hálás vagyok Járai Istvánnak, a bukaresti Magyar Kulturális Központ igazgatójának, aki először keresett meg ebben az ügyben, és Mihai Oroveanunak, az ARTEXPO Alapítvány igazgatójának, aki az első perctől biztosított segítségéről és együttműködéséről. A kiállítás két kurátora, Erwin Kessler és Hegyi Dóra, meglehetősen rövid idő alatt nagyszerű munkát végzett. Köszönettel tartozunk a művészeknek, akik valamennyien lelkesen vállalkoztak a közös munkára vagy műveik kölcsönzésére. A dolgok különös egybeesése az, hogy az SCCA éves kiállítása – Civitas solis, civitas artis – éppen egy nappal a budapesti tárlat után nyílik Kálnok középkori várában a kolozsvári Maria Rus Bojan rendezésében. Az ő „in situ" műveket felvonultató elképzelése és a mi AD HOC tervünk néhány névben megegyezik, de remélhetőleg méginkább szellemiségében rokon. Nagy lesz a forgalom Budapestről Kálnokra és Bukarestből, Temesvárról, Kolozsvárról és Nagyváradról Budapestre. És ez csak a kezdet...

Budapest, 1997 szeptembere

Néray Katalin

The challenge of Ad Hoc

Our museum was planning a contemporary art exhibition from Romania for three years. I became personally obsessed by the idea when I was invited by the SCCA-Bucharest to take part in the selection of the annual exhibition projects. I used this opportunity to dig in the files of the Soros Center and to do some research for Manifesta I. The next important meeting with artists and curators happened in Sibiu last year. I was able to feel the creative energy of the artists via the improvised exhibition at the Brukenthal Museum as well as the willingness of the young curator colleagues to be part of the international scene when we discussed the problems of the region. I always did and still do feel the importance of art exchange among us. This exhibition is a forerunner of a bigger event scheduled for next spring in Hungary so we are in the happy situation of being selective and following our obsessions. I am very grateful to István Járai, director of the Hungarian Cultural Center in Bucharest, who first contacted me this spring with the idea and to Mihai Oroveanu, director of ARTEXPO Foundation, who assured me about his help and co-operation at the first moment. The two curators, Erwin Kessler and Dóra Hegyi, did a wonderful job in a fairly short time. We are grateful to the artists who were all enthusiastic to come and work with us or lend their works.
It is coincidental that the annual exhibition of the SCCA - Civitas solis, civitas artis – will open one day after the Budapest show at the medieval Calnic Castle curated by Maria Rus Bojan from Cluj. Her idea with "in site" works and our AD HOC project are common in a few names but hopefully more common in spirit. There will be a rush from Budapest to Calnic and the same from Bucharest, Timişoara, Cluj and Oradea to Budapest.
This is just the beginning...

Budapest, September, 1997

Katalin Néray